

derhen, saa finder man sig ikke alene paa en fuldstændig fremmed Forbund, men ogsaa under Forhold, hvor man aldeles ikke veed, hvilke Personer man skal henvende sig til. Det er naturligt, at de paagjældende Gesandtflaaber selv med den bedste Villie ikke kunne have Detailkundskab om, hvor man skal faae de bedste Oplysninger om Kanonstøbning, Minevæsen og den Slags Ting. Naar der er en Mand, ansat ved dem, som har haft Leilighed til at opholde sig et Par Aar paa Stedet og at gjøre sig bekendt med de underordnede ledende Kræfter med Hensyn til de forskellige tekniske Sag, vil der derimod kunne ydes de Officerer, som sendes ud, en overordentlig stor Nytte. De kunde da paa kortere Tid løse deres Sværv, og denne Udgift til militære Attachéer vilde komme mange Gange igjen. Jeg veed godt, at dette Forslag ikke bliver vedtaget idag, men vi have som sagt ikke sluttet os til Forslaget om, at det skulde udgaa, i Haab om, at den høitæredede Minister, næste Gang Forslag derom foreligger her, vil være heldigere ligeoverfor dette Spørgsmaal, end han har været nu. — Paa § 23 er der nogle Forslag, vi heller ikke have kunnet slutte os til, saaledes de Forslag, som gaa ud paa at negte Bestillingstillæg til et Par Officerer i Flaaden. Vi erkjende, at der her kun kan gjøres Billighedshensyn gjældende, men vi synes, at et saadant Billighedshensyn er tilfede. — Saa er der endelig Vædringsforslaget under Nr. 104, idet jeg ikke finder Anledning til at omtale de Vædringsforslag, som Udvalget er enigt om, skjøndt jeg i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 105 ganske vist kunde være tilbøjelig til ligeoverfor den ærede Ordfører at sætte et Notabene ved den overordentlige Godmodighed, som han roste sig af. Ved Vædringsforslaget under Nr. 104 angaaende Bygningen af nye Skibe foreslaas der, at der ikkedetfor et Pandserbatteri af Helgolands Klasse skal sættes: „til Paabegyndelse af Smateriel, som ikke maa koste ud over 2½ Million Kr.“ Jeg anser det for rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede desangaaende, nemlig at det i Grunden vilde være Tidsspilde nu at gaa ind paa en videre Omtale af dette Punkt, dels fordi dets Detailler jo ere tilstrækkelig bekendte fra tidligere Aar, og dels fordi jeg tror, at der ikke er nogen som helst Grund til ved Finantslovsforslagets Behandling her i Thinget, og inden det har været til Behandling i Landsthinget, at komme videre ind paa de 3 à 4 Disfenspunkter, som ere Landsthinget og Folkethinget imellem. Jeg skal dog gjøre en enkelt Bemærkning herom, nemlig den, at opfordre samtlige ærede Medlemmer af Thinget til — forsaavidt som de ikke allerede maatte have gjort det — meget nye at gjennemlæse den Meddelelse, som Udvalget har faaet fra Marineministeren, nemlig Ministeriets Skrivelse med Generalkræfter osv. over „Helgolands Togt iaar, thi deraf vil det fremgaa, at dette Skib iaar netop har haft Leilighed til at

gjøre den Prøve, som ærede Medlemmer saa meget ønskede ifjor. Deres Ønske om, at Skibet skulde komme ud i Storm, er heldigvis blevet opfyldt, og med Hensyn til de Indvendinger, der dengang bleve fremsatte om, at man ikke var sikker paa, at det vilde vise sig som et dygtigt Søskib og et dygtigt Kampskib under Storm, foreligger der nu fuldstændige Oplysninger i den paagjældende Generalkræfter, nemlig fra September Maaned. Forsaavidt ærede Medlemmer ikke maatte have læst denne Rapport og disse øvrige Aktstykker, tillader jeg mig at henvende til dem, om de ikke nu nærmere ville gjennemlæse dem. Maatte jeg kun med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde om, at han, forinden der blev taget Bestemmelse om, hvilket Pandserskib der skulde bygges, ønskede at faae anstillet en sammenlignende Prøve ogsaa med „Lordenstjold“, gjøre opmærksom paa, at dertil hører der mange Betingelser og ganske vist overordentlig lang Tid. Der hører for det Første det til, at det paagjældende Skib skal være bygget fordygt og være parat til at seile, men dernæst ogsaa — og det er en Betingelse, som Udvalget og Folkethinget ikke er Herre over —, at det kommer ud i en Storm og i det Hele under de tilsvarende Forhold, som Prøven forlanger. Men endnu en Betingelse er der, nemlig, at man faar behørigt at vide, om det Pandser, som man har givet Skibet, virkelig er istand til at fyldestgjøre de Fordringer, som man har stillet til det. Og denne Betingelse kan opfyldes paa en af to Maader: Enten kan man lade stybe paa Skibet — og det vil man vel neppe gaa ind paa — eller man kan lade bygge en Skive af samme Konstruktion som „Lordenstjold“s Skibside og lade Skydningen udføre med den. Men underligt nok træffe vi her, at Flertallet har negtet at gaa ind paa et Forslag paa § 26, som Ministeren har stillet for derved at blive istand til at bygge en Skive af den omtalte Art. Det vil altsaa ses, at der maa hengaa en meget rum Tid, inden denne Prøve kan blive udført. Stormen er det jo muligt, at man kan faae, men det er, som sagt, Finantsudvalget ikke Herre over, men altsaa den anden Betingelse vil fordrø Tid. Jeg bemærker dette ligeoverfor Yttringer, der ere komne fra den ærede Ordfører, idet jeg isvrigt ikke skal indlade mig videre paa dette Forslags militære, finansielle eller politiske Side ved den Behandling, som idag foregaa. Gaar jeg dernæst over til § 26, ser jeg, at der for Krigsministeriets Vedkommende er foreslaaet bevilget 2,589,000 Kr. og for Marineministeriets Vedkommende 1,897,000 Kr., det vil sige tilsammen for Krigs- og Marineministeriets Vedkommende 4,486,000 Kr. Denne Sum foreslaar Flertallet nedsat saaledes, at det for Krigsministeriets Vedkommende kun bliver 988,000 Kr. og for Marineministeriets 914,000 Kr., tilsammen 1,902,000 Kr., hvilket